

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/15/2023
Identifikačné číslo spisu:	2319010923
Dátum vydania rozhodnutia:	28.03.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:2319010923.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu na neverejnom zasadnutí konanom 28. marca 2023 v Bratislave, v trestnej veci obvineného O. W., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. f) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., o dovolaní obvineného O. W. podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Ondreja Bartošoviča proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 30. januára 2020, sp. zn. 5 To 145/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného O. W. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Galanta (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 25. septembra 2019, sp. zn. 31 T 88/2019, uznal obvineného O. W. (ďalej aj „obvinený“ alebo „dovolateľ“) vinným zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. f) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., a to na skutkovom základe uvedenom v rozsudku. Za to mu podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 5 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní osem rokov a šesť mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho pre výkon trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 2, § 78 ods. 1 Tr. zák. obvinenému zároveň uložil ochranný dohľad v trvaní dva roky. Podľa § 287 ods. 1 Tr. zák. ho zaviazal na náhradu škody vo výške 19, 25 Eur poškodenému M. N. (ďalej len „poškodený“) a so zvýškom nároku na náhradu škody poškodeného podľa § 288 ods. 2 Tr. zák. odkázal na civilný proces.

Krajský súd v Trnave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) uznesením z 30. januára 2020, sp. zn. 5 To 145/2019, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu podal obvinený dňa 13. augusta 2020 prostredníctvom obhajcu v poradí prvé dovolanie (datované dňom 13. augusta 2020) vo svoj prospech, z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. i) Tr. por., teda že bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, a je

založené i na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom vytýkané pochybenia neboli v súlade s ustanovením § 374 ods. 3 Tr. por. napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku na krajskom súde.

Existenciu uplatnených dovolacích dôvodov obvinený obsahovo vymedzil s poukazom na to, že v konaní nebolo v dostatočnom rozsahu preukázané, že by došlo k naplneniu základných znakov skutkovej podstaty stíhaného zločinu, nakoľko súd sa podľa neho nezaoberal tým, či vôbec obvinený tušil, že v prípade poškodeného sa jedná o osobu vyššieho veku. Samotná výška veku poškodeného automaticky neznamena dopustiť sa trestného činu na chránenej osobe, ale musí byť prítomná určitá súvislosť medzi spáchaným skutkom a faktom, že sa jedná o chránenú osobu. Obvinený sa musí konania dopustiť práve preto, že sa jedná o takúto osobu. Prvostupňový ani odvolací súd sa touto právnou skutočnosťou nezaoberali a pri právnej kvalifikácii prihliadli len na dátum narodenia poškodeného, čo je nezákonné, nepreskúmateľné a arbitrárne. Dovolateľ ďalej namietol neprimeranú výšku uloženého trestu, keď súd opakovane obvinenému pripočítal jeho trestnú minulosť vo forme predchádzajúcich odsúdení, ktoré zohľadnil jednak ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. a aplikoval § 38 ods. 5 Tr. zák., keď opätovne vzal do úvahy spáchanie zločinu v minulosti, čím došlo k posunutiu dolnej hranice trestnej sadzby až na šesť rokov a šesť mesiacov, a napokon mu jeho trestnú minulosť pripočítal na vrub, keď mu uložil trest na osem rokov a osem mesiacov, teda navýšený o ďalšie dva roky a dva mesiace s tým, že pri odôvodňovaní tohto mimoriadne prísneho trestu súd opäť odkázal na trestnú minulosť obvineného, čo je značne diskriminačné, predpojaté a v rozpore s princípom nezávislosti a nestrannosti súdu. Trestná minulosť obvineného mu bola na vrub pričítaná v podstate trikrát, čo je nespravodlivé. Obvinený zhrnul, že v konaní nebolo preukázané konanie v úmysle okradnúť chránenú osobu, napriek tomu bol odsúdený podľa odseku tri príslušného ustanovenia Trestného zákona a ešte mu bol uložený trest takmer na hornej hranici trestnej sadzby. V ďalšom bode dovolateľ súdu vytkol, že z vykonaných dôkazov v dostatočnom rozsahu nevyplýva, že obvinený sa mal konania dopustiť. Súd celý rozsudok postavil na výpovedi poškodeného, pri ktorej vzhľadom na početné rozpory, ktoré obsahuje, možno mať dôvodné pochybnosti o jej pravdivosti a dôveryhodnosti. Súd sa s rozpormi vo výpovedi nevysporiadal. Navyše súdy vo svojich rozhodnutiach vytrhávajú z kontextu časti, ktoré smerujú proti obvinenému, avšak ani čiastočne neuvádzajú fakty, ktoré svedčia v jeho prospech. Takéto jednostranné hodnotenie dôkazov podľa názoru obvineného porušuje jeho ústavné právo na súdnu ochranu v širšom kontexte, čo je zvýraznené aj tým, že nebol vykonaný žiadny dôkaz navrhnutý obvineným. V súvislosti s právnym posúdením veci dovolateľ namietol i neaplikovanie zásady in dubio pro reo, keď mal za to, že nebola preukázaná jeho vina na skutkovom a právnom základe, ktorý sa mu v obžalobe kládol za vinu, a súd nesprávne hodnotil dôkazy a nesprávne posúdil skutkový stav. Za zásadné porušenie práva na obhajobu dovolateľ považoval i nevysporiadanie sa s návrhmi obhajoby na doplnenie dokazovania odvolacím súdom, nevysporiadanie sa s dôkazmi predloženými a zdôrazňovanými obvineným a opomenutie akejkoľvek zmienky o navrhovaných dôkazoch v uznesení odvolacieho súdu. Uzavrel, že v konaní bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu a rozhodnutia oboch súdov sú založené na nesprávnom právnom posúdení skutkového stavu, preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že rozhodnutiami oboch súdov nižšieho stupňa a konaním, ktoré im predchádzalo, bol porušený zákon v neprospech obvineného, následne aby zrušil rozhodnutie okresného i krajského súdu, rovnako tak rozhodnutia na ne obsahovo nadväzujúce, a aby prikázal okresnému súdu vec znova prejednať a rozhodnúť.

O tomto dovolaní rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 4Tdo 70/2020 z 24. augusta 2021. Rozhodnutie bolo obvinenému doručené do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov 29. septembra 2021 a jeho obhajcovi JUDr. Ondrejovi Bartošovičovi dňa 1. októbra 2021.

Následne dňa 14. decembra 2022 podal obvinený v poradí druhé dovolanie prostredníctvom obhajcu JUDr. Ondreja Bartošoviča, Toto dovolanie je datované rovnakým dňom ako prvé vo veci podané dovolanie teda 13. augusta 2020 a naviac ich porovnaním je zrejmé, že sa jedná o obsahovo, ale i formálne celkom totožné písomné podania.

Dovolanie obvineného bolo doručené prokurátorovi Okresnej prokuratúre Galanta, ktorý vo svojom

písomnom vyjadrení z 22. decembra 2022 poukázal na skutočnosť, že v predmetnej veci obvinený O. W. už jedno dovolanie, v ktorom namietal tie isté dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Trestného poriadku, podal a ktoré bolo Najvyšším súdom Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 4Tdo 70/2020 z 24. augusta 2021 podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h), § 566 ods. 3 Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.), súčasne spĺňa podmienky podľa § 373 ods. 1, ods. 2, a formálne aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por. Najvyšší súd však zistil, že dovolanie je potrebné na neverejnom zasadnutí odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

O prvom dovolaní obvineného, (ktoré bolo podané 13. augusta 2020) Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol uznesením sp. zn. 4Tdo 70/2020 z 24. augusta 2021, pričom dovolanie podané 14. decembra 2022 v poradí ako druhé je obsahovo celkom identické ako dovolanie podané 13. augusta 2020, o ktorom už ale bolo rozhodnuté (obe dovolania sú ešte aj rovnako datované dňom 13. augusta 2020). Najvyšší súd považuje za nadbytočné ďalšie duplicitné odôvodňovanie aktuálne posudzovaného dovolania, preto sa v odôvodnení obmedzuje len na poukázanie odôvodnenia svojho predchádzajúceho rozhodnutia v danej veci v celom rozsahu a odkázanie obvineného na odôvodnenie tohto už vyššie citovaného rozhodnutia v danej veci (sp. zn. 4Tdo 70/2020 z 24. augusta 2021).

Na základe uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto ho podľa § 382 písm. c) Tr. por. na neverejnom zasadnutí jednomyseľne ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.